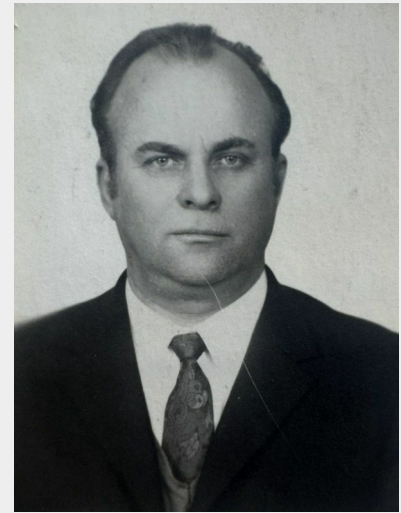

ГОРШЕНЬОВ

Віктор Михайлович

22.04.1924 – 23.08.1993

**відомий український вчений,
фахівець у галузі теорії держави і права,
доктор юридичних наук, професор
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого**

Народився В. М. Горшенєв 22 квітня 1924 року у місті Арськ Татарської АРСР. Учасник Другої світової війни. У жовтні 1941 року десятикласник Горшенєв пішов добровольцем на фронт. Після закінчення військового училища служив політпрацівником (4-й, 1-й Українські фронти). Воював, був двічі поранений. Війну завершив у Берліні батальйонним замполітом.

У 1949 році Віктор Михайлович вступив до Казанського юридичного інституту, а у 1951 році був переведений до Московського юридичного інституту, який закінчив у 1953 році. Після аспірантури у 1956 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Роль радянської держави і права у здійсненні господарської політики КПРС». Працював у різних юридичних навчальних закладах.

Після захисту у 1968 році докторської дисертації на тему: «Способи і організаційні форми правового регулювання в сучасний період комуністичного будівництва» В. М. Горшенєва переведено на посаду професора.

Протягом 1976–1993 років життя Віктора Михайловича тісно пов'язане з Харківським юридичним інститутом (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). Упродовж 1978–1984 років він завідував кафедрою теорії держави і права.

Головні напрями наукових досліджень В. М. Горшенєва: проблеми теорії юридичного процесу. Вчений є засновником наукової школи з вивчення проблем юридичного процесу, комплексного підходу до дослідження засновницької, правотворчої, правозастосовчої та контрольної діяльності органів держави, юридичної процесуальної форми як технологічної характеристики правових форм державної діяльності. Віктор Михайлович вважається фундатором української наукової школи юридичної деонтології – вчення про соціальне призначення юридичної спеціальності юриста у суспільстві, систему загальних етичних, психологічних, професійних, політичних та естетичних вимог до юридичної професії, фахівців у галузі правознавства, а також одним із перших дослідників проблем формування

вітчизняної концепції правової держави, фундаментальних засад і напрямів її функціонування, правових меж здійснення державної влади.

Науковець опублікував понад 100 наукових праць, а саме: «Засоби й організаційні форми правового регулювання у соціалістичному суспільстві» (1972), «Юридична процесуальна форма: теорія і практика» (1976, у співавт.), «Теорія юридичного процесу» (1985, у співавт.), «Правові форми діяльності у загальнонародній державі» (1985, у співавт.), «Контроль як правова форма діяльності» (1987, у співавт.), «Юридична деонтологія» (1988, у співавт.), «Фундаментальні проблеми концепції формування радянської правової держави» (1990, у співавт.) та ін.

Протягом багатьох років професор В. М. Горшенєв з успіхом здійснював підготовку науково-педагогічних кадрів. Під його керівництвом захищено 1 докторську і 20 кандидатських дисертацій.

За досягнення і заслуги відзначений багатьма нагородами, преміями, почесними званнями, серед яких: орден Вітчизняної війни II ступеня, медалі «За визволення Праги», «За відвагу» та ін.